

Ελλάδα

Αναμφίβολα μία από τις σαγηνευτικότερες γωνιές του πλανήτη, τόπος απaráμιλλου κάλλους, αισθησιακής φυσικής ομορφιάς, αλλά και εξαιρετικά πλούσιας ιστορίας και πολιτισμού, μοναδικών μνημείων, γενέτειρα διαχρονικών αξιών και ιδεωδών, αποτελεί πηγή έμπνευσης για τους δημιουργούς, για ανθρώπους των γραμμάτων και τεχνών, ανά τους αιώνες και δεν δύναται να αφήσει αδιάφορο και ασυγκίνητο και τον πλέον απαιτητικό περιηγητή.

«Φιλοκαλούμεν μετ' ευτελείας και φιλοσοφούμεν άνευ μαλακίας»(Θουκυδίδης, «Επιτάφιος του Περικλή») - φράση-απαύγασμα της ελληνικής φιλοσοφίας, του ελληνικού πνεύματος, που συνίσταται στην αρμονική συνύπαρξη μέτρου, απλότητας, περιεχομένου, κάλλους, αυθεντικότητας, στη διατράνωση της αληθινής αρετής.

Ας την περιηγηθούμε!

Ελληνική Δημοκρατία

Σημαία της Ελλάδας

Εθνόσημο της Ελλάδας

Εθνικό σύνθημα: *Ελευθερία ή Θάνατος*

Εθνικός ύμνος: *Ύμνος εις την Έλευθερίαν*

Η θέση της Ελλάδας (σκούρο πράσινο)

-στην Ευρωπαϊκή ήπειρο (πράσινο και σκούρο γκρι)

-στην Ευρωπαϊκή Ένωση (πράσινο)

Πρωτεύουσα

(και μεγαλύτερη πόλη)

• Πληθυσμός 3.074.160^[1]

• Συντεταγμένες

Αθήνα

37°59'2"N 23°43'41"E37.98389, 23.72806

Επίσημες γλώσσες

Ελληνικά

Πολίτευμα

Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία

Πρόεδρος: Κάρολος Παπούλιας

Πρωθυπουργός: Αντώνιος Σαμαράς

Πρόεδρος Βουλής: Ευάγγελος Μειμαράκης

Ανεξαρτησία

Κηρύχθηκε

• Αναγνωρίστηκε

• Ισχύον Σύνταγμα

από την Οθωμανική Αυτοκρατορία

1 Ιανουαρίου 1822 (Α' Εθνοσυνέλευση)

3 Φεβρουαρίου 1830

11 Ιουνίου 1975

Έκταση

• Σύνολο

131.957 km² (96η)

Πληθυσμός

• Απογραφή 2011

• Πυκνότητα

10.787.690^[2] (76η)

81,75 κατ./km² (113η)

Η **Ελλάδα** (παλαιότερα: **Έλλάς**, επίσημα: **Ελληνική Δημοκρατία**) είναι χώρα που βρίσκεται στη νοτιοανατολική Ευρώπη, στο νοτιότερο άκρο της Βαλκανικής χερσονήσου, στην Ανατολική Μεσόγειο. Πρωτεύουσα της Ελλάδος και μεγαλύτερη πόλη είναι η Αθήνα.

Συνορεύει στα βορειοδυτικά με την Αλβανία, στα βόρεια με τη Βουλγαρία και την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας (π.Γ.Δ.Μ.) και στα βορειοανατολικά με την Τουρκία. Βρέχεται στα ανατολικά από το Αιγαίο Πέλαγος, στα δυτικά από το Ιόνιο και νότια από τη

Μεσόγειο Θάλασσα. Η Ελλάδα κατέχει την 11η θέση στις χώρες με τη μεγαλύτερη ακτογραμμή στα 13.676 χιλιόμετρα καθώς έχει πολλά νησιά (περίπου 2.500, εκ των οποίων τα 165 κατοικούνται), συμπεριλαμβανομένων της Κρήτης, των Δωδεκανήσων, των Κυκλάδων, των Επτανήσων και πολλών άλλων. Το ψηλότερο βουνό είναι ο Όλυμπος και ο μεγαλύτερος σε μήκος ποταμός ο Αλιάκμονας.

Έχει μακρά και πλούσια ιστορία κατά την οποία άσκησε μεγάλη πολιτισμική επίδραση σε τρεις ηπείρους. Σε αυτή γεννήθηκε η δημοκρατία και η φιλοσοφία. Ακόμα η Ελλάδα είναι ο τόπος γέννησης των Ολυμπιακών Αγώνων, του δράματος, της τραγωδίας και της κωμωδίας.

Η Ελλάδα είναι μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων/Ευρωπαϊκής Ένωσης από το 1981, της Ευρωζώνης από το 2001, του ΝΑΤΟ από το 1952 και ιδρυτικό μέλος του ΟΗΕ (1945). Η Ελλάδα είναι μια ανεπτυγμένη χώρα με υψηλό κατά κεφαλήν εισόδημα και πολύ υψηλό δείκτη ανθρώπινης ανάπτυξης. Κατατάσσεται ως η 22η καλύτερη χώρα σε επίπεδο ποιότητας ζωής στον κόσμο.^[4]

Πίνακας περιεχομένων

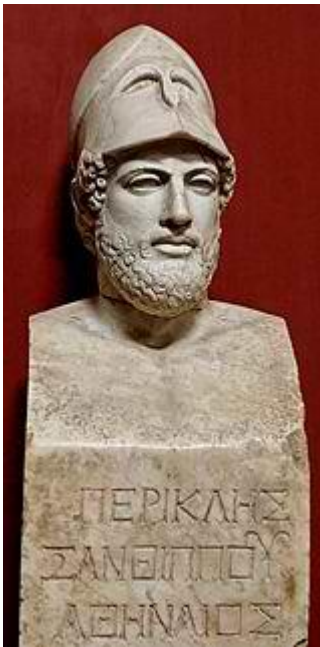
Ιστορία

Η επέκταση του ελληνικού κράτους από το 1832 έως το 1947, που παρουσιάζει εδάφη που απονέμονται στην Ελλάδα από τη Συνθήκη των Σεβρών, αλλά που χάνονται το 1923 στο πλαίσιο της Συνθήκης της Λωζάνης.

Αρχαία Ιστορία

Προϊστορία

Ο Περικλής (495-429 π.Χ.) ήταν Αθηναίος πολιτικός, ρήτορας και στρατηγός του 5ου αιώνα π.Χ.. Η δύναμη, η δόξα και η φήμη την οποία χάρισε στην αρχαία Αθήνα δικαιώνουν απόλυτα το χαρακτηρισμό του Χρυσού Αιώνα.

Σύμφωνα με τα αρχαιολογικά ευρήματα, θεωρείται ότι η ζωή ξεκίνησε στον ελλαδικό χώρο πριν από 100.000 χρόνια (Παλαιολιθική Εποχή). Όμως η χρονική περίοδος που η ιστορία παρουσιάζει μεγαλύτερο ενδιαφέρον είναι αυτή η οποία ξεκινά το 1900 π.Χ., οπότε και χτίστηκαν τα πρώτα ανάκτορα στην Κρήτη, και διαρκεί έως τον θάνατο του Μεγάλου Αλεξάνδρου, το 323 π.Χ. Σταθμοί αυτής της πορείας, κατά την οποία τέθηκαν τα θεμέλια ενός αξιοθαύμαστου πολιτισμού είναι: οι προϊστορικοί πολιτισμοί στην περιοχή του Αιγαίου Πελάγους όπου εμφανίστηκαν και οι πρώτοι πολιτισμοί της Ευρώπης, ο Κυκλαδικός και ο Μινωικός, ενώ αργότερα εμφανίστηκε ο Μυκηναϊκός, καθώς και η κάθοδος των Δωριέων, που προκάλεσε αλληλεπίδραση του ελληνικού και ανατολικού στοιχείου. Την εποχή των πολιτισμών αυτών ακολούθησε μία σκοτεινή περίοδος που διήρκεσε περίπου μέχρι το 800 π.Χ., οπότε και δημιουργήθηκε ένας νέος ελληνικός πολιτισμός βασισμένος στο πρότυπο της πόλης-κράτους, στο πλαίσιο του οποίου σημειώθηκε αξιοσημείωτη εξέλιξη των τεχνών, των γραμμάτων, του πολιτισμού και της επιστήμης. Είναι ο πολιτισμός που θα διαδοθεί μέσω αποικισμού στις ακτές της Μεσογείου, θα αντισταθεί στην Περσική εισβολή με τους δύο επιφανέστερους εκπροσώπους του, την κοσμοπολίτικη και δημοκρατική Αθήνα και τη μιλιταριστική και ολιγαρχική Σπάρτη, θα αποτελέσει τη βάση του Ελληνιστικού πολιτισμού που δημιουργήσαν οι κατακτήσεις του Μεγάλου Αλεξάνδρου, θα επηρεάσει την πολιτισμική φυσιογνωμία της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και αργότερα θα πυροδοτήσει την Αναγέννηση στην Ευρώπη.

Λίθινη Εποχή

Η εποχή κατά την οποία οι άνθρωποι χρησιμοποιούσαν εργαλεία κατασκευασμένα από πέτρα ονομάζεται Εποχή του Λίθου και χωρίζεται σε τρεις περιόδους :την Παλαιολιθική (600000 - 9000/8000 π.Χ.), την Μεσολιθική (8000 - 7000 π.Χ.)και την Νεολιθική (7000 - 3000 π.Χ.). Οι σημαντικότερες μαρτυρίες που πιστοποιούν την ύπαρξη ζωής στον ελλαδικό χώρο από την Λίθινη εποχή, είναι διάφορα εργαλεία και λείψανα. Η Νεολιθική Εποχή για την Ελλάδα αρχίζει κατά τη 7η χιλιετία - διήρκεσε από το 7000 έως το 3000 π.Χ.- και οι γνώσεις μας γι' αυτήν την εποχή βασίζονται κυρίως στις ανασκαφές και στην ανακάλυψη νεολιθικών οικισμών. Με βάση τις ανασκαφές η Νεολιθική Εποχή χωρίζεται σε τρεις περιόδους: την αρχαιότερη, τη μέση και την ύστερη.

Κυκλαδικός Πολιτισμός

Ανασκαφές αποκάλυψαν τον πολιτισμό των ελληνικών νησιών, προνομιούχων εξαιτίας της θέσης τους μεταξύ Ευρώπης και Ασίας. Από την αρχή της εποχής του χαλκού οι Κυκλαδίτες επιχειρήσαν τολμηρά ταξίδια προ τις γύρω περιοχές, τη Μικρά Ασία, την Ελλάδα και την Κρήτη, με σκοπό να αναπτύξουν το εμπόριο, να επεκτείνουν τις συναλλαγές τους και να ανταλλάξουν στοιχεία πολιτισμού. Τα προϊόντα που εξήγαγαν ήταν εργαλεία, μαχαίρια, πήλινα αγγεία, χάλκινα αντικείμενα και μαρμάρινα ειδώλια, ενώ η κυκλαδίτικη μεταλλουργία υιοθετήθηκε από όλη την Ελλάδα

Μινωικός Πολιτισμός

Στην Κρήτη την Εποχή του Χαλκού αναπτύχθηκε ένας ιδιαίτερος πολιτισμός (2600 - 1100 π.Χ.) που δανείστηκε την ονομασία του από τον μυθικό βασιλιά Μίνωα. Σημαντικό κέντρο του πολιτισμού αυτού ήταν η Κνωσός με το περίφημο ανάκτορο, αλλά και άλλες πόλεις, όπως η Φαιστός.

Μυκηναϊκός Πολιτισμός

Στην Ελλάδα, στα τέλη της Εποχής του Χαλκού (1600 - 1100 π.Χ.), αναπτύχθηκε ιδιαίτερα ο Μυκηναϊκός Πολιτισμός, ο οποίος διήρκεσε σχεδόν 500 χρόνια.Ο Μυκηναϊκός Πολιτισμός αναπτύχθηκε κατά κύριο λόγο στην Πελοπόννησο, αλλά μυκηναϊκοί τάφοι έχουν βρεθεί ακόμα και σε μακρινά σημεία της ηπειρωτικής και νησιωτικής Ελλάδας. Οι Μυκηναίοι ανέπτυξαν σχέσεις με τη Μικρά Ασία, τη Συρία και την Αίγυπτο, δημιούργησαν αποικίες στη Ρόδο και στην Κύπρο και η επιρροή τους ανιχνεύτηκε ακόμη και σε χώρες όπως η Ισπανία και η Αγγλία.

Αρχαιότητα

Γεωμετρική Περίοδος

Η περίοδος της αρχαίας ελληνικής ιστορίας μεταξύ του 11ου και 8ου αιώνα π.Χ. είναι γνωστή με την ονομασία **Γεωμετρική Περίοδος**, η οποία προήλθε από τα γεωμετρικά σχήματα που διακοσμούσαν τα αγγεία. Η Γεωμετρική περίοδος ξεκίνησε από την κατάρρευση των Μυκηνών και την μετακίνηση των Δωριέων εντός της ελληνικής επικράτειας και συνοδεύτηκε από τη στασιμότητα στο εμπόριο, την απομόνωση των περιοχών της Ελλάδας, την πολιτισμική παρακμή, αλλά και τις μεγάλες μετακινήσεις πληθυσμών από μεγάλες ελληνικές ομάδες (Αιολείς, Ίωνες, Δωριείς) προς τα παράλια της Μικράς Ασίας, δημιουργώντας αποικίες (Α΄ Ελληνικός Αποικισμός), που άνοιξαν τον δρόμο για την δημιουργία των πόλων-κρατών, στην επόμενη περίοδο.

Αρχαϊκή Περίοδος

Ο Παρθενώνας.

Η περίοδος από τα μέσα του 8ου αιώνα π.Χ. έως και την πρώτη εικοσαετία του 5ου αιώνα π.Χ. , ονομάστηκε συμβατικά **Αρχαϊκή Περίοδος** και έθεσε τις βάσεις για την ανάπτυξη του ελληνικού κόσμου. Η οικονομική και κοινωνική κρίση που προέκυψε στα τέλη της Γεωμετρικής Εποχής αντιμετωπίστηκε στο πλαίσιο της πόλης-κρατους, και με τον Β΄ Ελληνικό Αποικισμό, ο οποίος συνοδεύτηκε από πνευματικές αναζητήσεις και τη διαμόρφωση πολιτισμού. Έτσι, κατά τον 8ο αιώνα π.Χ. τέθηκαν τα θεμέλια για την μετέπειτα ακμή των Κλασικών Χρόνων.

Κλασική Περίοδος

Το τέλος των Περσικών Πολέμων σηματοδότησε τη σπουδαιότερη περίοδο για την Αθήνα και την Ελλάδα, με αξιοθαύμαστα έργα σε όλους τους τομείς της τέχνης και της επιστήμης, τα οποία έθεσαν τα θεμέλια του σύγχρονου δυτικού πολιτισμού. Εκείνη η περίοδος που κράτησε ως τον θάνατο του Μεγάλου Αλεξάνδρου, το 323 π.Χ., ονομάζεται **Κλασική**. Μετά την επικράτηση των Ελλήνων κατά των Περσών, η Αθήνα παρέμεινε κυρίαρχη δύναμη με ηγεμονικό ρόλο για πενήντα σχεδόν χρόνια, γεγονός που ενέτεινε το μίσος μεταξύ αυτής και της άλλης μεγάλης δύναμης της εποχής, την Σπάρτη. Το αποτέλεσμα ήταν εμφύλιος πόλεμος που κράτησε τριάντα χρόνια και δίχασε τον ελληνικό χώρο. Στο δεύτερο μισό του 4ου αιώνα, όμως, προέβαλε με ένταση το αίτημα ένωσης όλων των Ελλήνων, στο οποίο ανταποκρίθηκε μια νέα δύναμη, η μακεδονική. Ο Φίλιππος Β΄ ανέλαβε την αρχηγία της συμμαχίας των ελληνικών πόλεων και ο Αλέξανδρος ο Μέγας επέκτεινε τα όριά της από την Θράκη έως την Ινδία.

Ελληνιστική Εποχή

Η εποχή που ξεκινά από τον θάνατο του Μεγάλου Αλεξάνδρου, το 323 π.Χ., και τελειώνει με τη ναυμαχία του Ακτίου και την κατάληψη της Αιγύπτου από τους Ρωμαίους, ονομάζεται **Ελληνιστική**. Στη διάρκεια της εποχής αυτής, το αχανές βασίλειο που δημιούργησε ο Αλέξανδρος ο Μέγας, χωρίστηκε σε τέσσερα βασίλεια: το Βασίλειο της Αιγύπτου, το Βασίλειο της Συρίας, το Βασίλειο της Μακεδονίας και το Βασίλειο της Περγάμου. Τότε, το ελληνικό στοιχείο, ξεπέρασε τον σκόπελο της Περσικής Αυτοκρατορίας, θεματοφύλακα ενός μακραίωνου, ανταγωνιστικού πολιτισμού ως ισχυρό εμπόδιο στη διεύρυνση του στην Ασία, και εξαπλώθηκε σε ευρύτερο χώρο. Ο Αλέξανδρος ο Μέγας, κατάφερε να προβάλλει τις ελληνικές πολιτισμικές αξίες, δίχως να καταστρέψει εκείνες του ανατολικού κόσμου. Οραματίστηκε το σμίξιμο των δύο πολιτισμών με μοναδικό τρόπο, άφησε πίσω του μια τεράστια πνευματική και πολιτισμική κληρονομιά και επέβαλε ως κοινή γλώσσα την ελληνική.

Ρωμαϊκή Εποχή

Η Ελλάδα κατακτήθηκε από τους Ρωμαίους το 146 π.Χ.. Παρόλο που η Ελλάδα υπήρξε μια από τις φτωχότερες ρωμαϊκές επαρχίες, με τη βιοτεχνία και το εμπόριο σε στασιμότητα και με μοναδικά εξαγωγίμα προϊόντα το λάδι και το κρασί, οι Ρωμαίοι κατακτητές αναγνώρισαν και θαύμασαν τον πλούτο του ελληνικού πολιτισμού, τον οποίο μελέτησαν σε έκταση και έγιναν συνειδητά συνεχιστές του. Επίσης, διέσωσαν ένα μεγάλο μέρος της αρχαιοελληνικής γραμματείας. Σύμφωνα με τον Οράτιο, ο ελληνικός πολιτισμός κατέκτησε το Ρωμαϊκό τρόπο ζωής.^[5] Αν και ήταν μόνο ένα μέρος της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, ο ελληνικός πολιτισμός θα συνέχιζε να δεσπόζει στην Ανατολική Μεσόγειο και, όταν τελικά η Αυτοκρατορία χωρίστηκε στα δύο, η ανατολική ή Βυζαντινή Αυτοκρατορία, με πρωτεύουσα την Κωνσταντινούπολη, θα είχε, κυρίως λόγω γλώσσας, έντονο τον ελληνικό χαρακτήρα.

Βυζαντινή Ιστορία

Γενικά

Η ιστορία του Βυζαντίου, μακράιωνη και περιεκτική σε γεγονότα παρουσιάζει εξαιρετικό ενδιαφέρον. Οικοδομημένη πάνω στα θεμέλια του πανίσχυρού και οργανωμένου Ρωμαϊκού Κράτους, κατέληξε σε μια δομή καθαρά ελληνική, διαγράφοντας μια περίπλοκη πορεία.

Βυζαντινή Αυτοκρατορία

Το Ανατολικό τμήμα της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, ή αλλιώς Ανατολικό Ρωμαϊκό Κράτος, με πρωτεύουσα το Βυζάντιο, συνέχισε την πορεία του για έντεκα αιώνες μετά την κατάλυση του Δυτικού Ρωμαϊκού Κράτους. Το Βυζάντιο ιδρύθηκε το 659 π.Χ. από Μεγαρίτες με αρχηγό τον Βύζα. Η πρωτεύουσά τους ήταν η Κωνσταντινούπολη ή Νέα Ρώμη, και οι ίδιοι θεωρούσαν τους εαυτούς τους Ρωμαίους.

Η Βυζαντινή αυτοκρατορία στη μεγαλύτερη έκτασή της επί Ιουστινιανού.

Το 324 όταν ο Μέγας Κωνσταντίνος γίνεται μονοκράτορας αποφάσισε την δημιουργία μιας νέας πρωτεύουσας. Η περιοχή που επέλεξε ήταν το Βυζάντιο, λόγω της θέσης της, και στα στρατηγικά, γεωπολιτικά και γεωγραφικά πλεονεκτήματά της. Από τότε τέθηκε ο στόχος η Βυζαντινή Αυτοκρατορία, όπως μετεξελίχθηκε το Κράτος, να ανακαταλάβει όλα τα χαμένα εδαφη της : την έρημο της Αφρικής, τον Ατλαντικό Ωκεανό, τη Βόρεια Θάλασσα, τη Μεσοποταμία, την Αραβία, την Αίγυπτο και την έρημο της Κυρηναϊκής. Στην πραγματικό τητα όμως , με την πάροδο των ετών

τη Βυζαντινή Αυτοκρατορία συρρικνώνονταν συνεχώς, για να περιοριστεί τελικά σε μία περιοχή γύρω από την Κωνσταντινούπολη, και να πέσει στα χέρια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, μετά την Άλωσή της από τους Τούρκους στις 29 Μαΐου του 1453 . Σταδιακά το Βυζάντιο κατακτήθηκε ολόκληρο μέσα στο 15ο αιώνα. Ήδη μεγάλο μέρος της σημερινής ελληνικής επικράτειας είχε κατακτηθεί ή δοθεί στους Ενετούς και τους Γενουάτες.

Ξενοκρατία

Η τουρκική κυριαρχία συνεχίστηκε μέχρι το 1821, οπότε οι Έλληνες επαναστάτησαν για την ανεξαρτησία τους. Η Ελληνική Επανάσταση του 1821 έληξε το 1828, απελευθερώθηκαν μόνο η Πελοπόννησος (Μοριάς) και η Στερεά Ελλάδα (Ρούμελη).

Νεότερη και Σύγχρονη Ιστορία

Το Ναύπλιο ήταν πρωτεύουσα της Ελλάδας την περίοδο 1830-1833.

Το 1830 αναγνωρίζεται η ανεξαρτησία του νέου ελληνικού κράτους. Τότε ως πρωτεύουσα κηρύχθηκε το Ναύπλιο ενώ είχε προηγηθεί η Αίγινα. Εγκαθιδρύθηκε μοναρχία το 1833. Η πρωτεύουσα τότε μεταφέρθηκε στην Αθήνα. Μέσα στο 19ο και τον πρώιμο 20ό αιώνα, η Ελλάδα προσπάθησε να προσαρτήσει στα εδάφη της όλες τις περιοχές που ακόμη ανήκαν στην Οθωμανική Αυτοκρατορία και είχαν ελληνικούς πληθυσμούς, πράγμα που κατάφερε εν μέρει, συμμετέχοντας στους Βαλκανικούς Πολέμους και τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Μετά τη λήξη του τελευταίου, η εμμονή στον αλυτρωτισμό, τα ελληνικά στρατηγικά σφάλματα, η μεταβολή των συμφερόντων στην Ανατολική Μεσόγειο και η άνοδος του τουρκικού εθνικισμού οδήγησαν, μεταξύ άλλων, στη Μικρασιατική Καταστροφή και την έλευση 1.000.000 προσφύγων στην Ελλάδα. Το διάστημα αυτό (1914-1923) το ελληνικό στοιχείο της Μικράς Ασίας και της Ανατολικής Θράκης υπήρξε θύμα σφαγών και διώξεων.

Η Ελλάδα εισήλθε στο Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο το 1940, απαντώντας σε επίθεση της Ιταλίας, η οποία αντιμετωπιζόταν επιτυχώς. Ωστόσο, με την επέμβαση της Γερμανίας η χώρα ηττήθηκε και ακολούθησε περίοδος κατοχής από τις δυνάμεις του Άξονα (1941-1944). Αμέσως μετά το πέρας του πολέμου ξέσπασε εμφύλιος πόλεμος, που κράτησε μέχρι το 1949. Το 1952 η Ελλάδα έγινε μέλος του ΝΑΤΟ. Στις 21 Απριλίου του 1967 ο στρατός πήρε την εξουσία με πραξικόπημα. Οι δικτάτορες στη συνέχεια αποστασιοποιήθηκαν και από τον Βασιλιά, τον εξεδίωξαν από την χώρα και κατήργησαν τη μοναρχία (1973). Η στρατιωτική Χούντα υπήρξε η αιτία δημιουργίας, μετά από λανθασμένους χειρισμούς που εκμεταλλεύτηκε η τουρκική πλευρά, του Κυπριακού ζητήματος, το οποίο οδήγησε στην κατάρρευσή της το 1974. Έπειτα από το δημοψήφισμα στις 8 Δεκεμβρίου 1974, το πολίτευμα της Ελλάδας μετατράπηκε ξανά σε αβασίλευτη Δημοκρατία και συντάχθηκε νέο

Σύνταγμα από την Ε' Αναθεωρητική Βουλή, που τέθηκε σε ισχύ στις 11 Ιουνίου 1975, το οποίο ισχύει μέχρι σήμερα, αναθεωρημένο το 1986, 2001 και το 2008. Η Ελλάδα έγινε μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το 1981 και το 2001 υιοθέτησε το κοινό νόμισμα της Ένωσης, το ευρώ.

Διακυβέρνηση

Το Σύνταγμα του 1975 περιέχει εκτενείς εγγυήσεις των ελευθεριών και των δικαιωμάτων του πολίτη, που ενισχύθηκαν περαιτέρω με την αναθεώρηση του 2001. Είναι χαρακτηριστικό ότι κατά την αναθεώρηση αυτή κατοχυρώθηκαν, για πρώτη φορά συνταγματικά, πέντε ανεξάρτητες αρχές, οι τρεις των οποίων (Συνήγορος του Πολίτη, Αρχή Διασφάλισης Απορρήτου Επικοινωνιών, Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα) είναι ταγμένες στην προστασία και διασφάλιση των ατομικών δικαιωμάτων. Η Ελλάδα είναι επίσης συμβαλλόμενο μέρος στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

Στις 27 Μαΐου του 2008 η Ολομέλεια της Η' Αναθεωρητικής Βουλής ενέκρινε την αναθεώρηση του Συντάγματος, που οδήγησε στην υιοθέτηση τριών προτάσεων αλλαγών εκ μέρους της μεγάλης πλειοψηφίας των βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, του ΣΥΡΙΖΑ και του ΛΑΟΣ. Από την ψηφοφορία απουσίαζε το ΠΑΣΟΚ. Οι προτάσεις αυτές είναι η κατάργηση του απόλυτου επαγγελματικού ασυμβιβάστου των βουλευτών, η απολαβή εκ μέρους της Βουλής του δικαιώματος να τροποποιεί επιμέρους κονδύλια του τακτικού Προϋπολογισμού και να παρακολουθεί την εκτέλεσή του και η επιφόρτιση του νομοθέτη να μεριμνά ειδικά για τις νησιωτικές και ορεινές περιοχές σε κάθε νόμο που υιοθετεί^[6].

Σε πολιτειακό και οργανωτικό επίπεδο το Σύνταγμα διακρίνει τρεις εξουσίες: τη νομοθετική, την εκτελεστική και τη δικαστική. Στη νομοθετική μετέχουν η Βουλή και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, στην εκτελεστική ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση, ενώ η δικαστική εξουσία ασκείται από τα δικαστήρια *στο όνομα του ελληνικού λαού*.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ιεραρχικά βρίσκεται στην κορυφή της εκτελεστικής εξουσίας, μετέχει στη νομοθετική με την έκδοση και τη δημοσίευση των νόμων και τη δυνατότητα αναπομπής στη Βουλή ψηφισμένου νομοσχεδίου ή πρότασης νόμου, ενώ ορίζεται από το Σύνταγμα ως *ρυθμιστής του πολιτεύματος*. Εκλέγεται από τη Βουλή με διαδοχικές ψηφοφορίες των μελών της, κατά τις οποίες επιδιώκεται η εξασφάλιση πλειοψηφίας 2/3 του συνόλου των μελών της στις δύο πρώτες φάσεις και 3/5 στην τρίτη. Επί αποτυχίας συγκέντρωσης των ανωτέρω πλειοψηφιών διαλύεται η Βουλή, προκηρύσσονται εκλογές και η νέα Βουλή εκλέγει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας με την ίδια πλειοψηφία των 3/5 και, αν ούτε αυτό είναι εφικτό, με την απόλυτη πλειοψηφία των μελών της (151) ή, τέλος, με σχετική μεταξύ των δύο πλειοψηφισάντων στην τελευταία ψηφοφορία, αν δε συγκεντρωθεί η απόλυτη πλειοψηφία. Οι εξουσίες του Προέδρου είναι περιορισμένες, καθώς ασκεί κυρίως εθιμοτυπικά καθήκοντα. Όλες σχεδόν οι πράξεις του χρήζουν προσυπογραφής από τον Πρωθυπουργό ή άλλο μέλος της Κυβέρνησης (Υπουργό), όπως τα προεδρικά διατάγματα. Από την υποχρέωση προσυπογραφής εξαιρούνται ρητά ελάχιστες πράξεις του Προέδρου προβλεπόμενες από το Σύνταγμα, όπως ο διορισμός των υπαλλήλων της Προεδρίας της Δημοκρατίας. Η θητεία είναι πενταετής με δικαίωμα επανεκλογής για μία ακόμη θητεία.

Η νομοθετική εξουσία ασκείται από τη Βουλή των Ελλήνων, της οποίας τα μέλη εκλέγονται με καθολική μυστική ψηφοφορία για τετραετή θητεία. Εκλογές μπορούν να κηρυχθούν νωρίτερα για έκτακτους λόγους, όπως αυτοί ορίζονται στο Σύνταγμα. Μετά πάντως το 1975 η προκήρυξη πρόωγων εκλογών αποτελεί τον κανόνα, επικαλούμενου συνήθως από τις απερχόμενες κυβερνήσεις

κάποιου εξαιρετικής σημασίας εθνικού θέματος. Η Ελληνική Δημοκρατία χρησιμοποιεί για την ανάδειξη των βουλευτών ένα σύνθετο ενδυναμωμένο εκλογικό σύστημα αναλογικής εκπροσώπησης (ενισχυμένη αναλογική), το οποίο αποθαρρύνει τη δημιουργία πολυκομματικών κυβερνήσεων συνεργασίας και επιτρέπει ισχυρή μονοκομματική κυβέρνηση πλειοψηφίας, ακόμα και αν το πρώτο κόμμα υστερεί της απόλυτης πλειοψηφίας των ψήφων. Για να μπορεί να καταλάβει μία από τις 300 βουλευτικές έδρες ένα κόμμα, πρέπει να έχει λάβει τουλάχιστον το 3% του συνόλου των ψήφων, ενώ με τον εκλογικό νόμο, που εφαρμόστηκε για πρώτη φορά στις Βουλευτικές εκλογές του 2007, το πρώτο κόμμα είναι δυνατόν να εξασφαλίζει απόλυτη πλειοψηφία στη Βουλή με ποσοστό περίπου 42%.

Μέχρι το 1877 η νόμιμη ηλικία ψήφου ήταν τα 25 χρόνια. Στη συνέχεια μειώθηκε στα 21 χρόνια και από το 1981 είναι τα 18 χρόνια.

Η Βουλή των Ελλήνων στην πλατεία Συντάγματος στην Αθήνα.

Η εκτελεστική εξουσία ασκείται από την Κυβέρνηση, της οποίας κεφαλή είναι ο Πρωθυπουργός, το ισχυρότερο πρόσωπο του ελληνικού πολιτικού συστήματος. Η Κυβέρνηση καθορίζει και κατευθύνει τη γενική πολιτική της Χώρας^[9], εφαρμόζει την πολιτική που εγκρίνει μέσω των νομοθετικών πράξεων η Βουλή, αλλά ταυτόχρονα μετέχει στη νομοπαρασκευαστική διαδικασία, μέσω της σύνταξης και της προώθησης προς ψήφιση των νομοσχεδίων (νομοθετική πρωτοβουλία). Η Κυβέρνηση με βάση την αρχή της δεδηλωμένης οφείλει να απολαύει της εμπιστοσύνης της Βουλής, να έχει λάβει δηλαδή ψήφο εμπιστοσύνης από την πλειοψηφία των Βουλευτών. Στα πλαίσια δε της σύγχρονης κομματικής δημοκρατίας η Κυβέρνηση κυριαρχεί και στη νομοθετική λειτουργία, καθώς προέρχεται από το Κόμμα το οποίο ελέγχει την πλειοψηφία του Κοινοβουλίου, καθιστώντας έτσι την ψήφιση των νόμων μια τυπική κατά κανόνα διαδικασία. Λόγω δε της συχνής έως καταχρηστικής επίκλησης της κομματικής πειθαρχίας, η δυνατότητα διαφωνίας κυβερνητικού βουλευτή με την Κυβέρνηση που στηρίζει θεωρείται σπάνιο φαινόμενο. Σε έκτακτες περιπτώσεις μπορεί η Κυβέρνηση να προτείνει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας την έκδοση Πράξεων Νομοθετικού Περιεχομένου, οι οποίες έχουν ισχύ νόμου και οφείλουν να εγκριθούν καταρχήν εντός 40 ημερών από τη Βουλή.

Ο Πρωθυπουργός αποτελεί την κεφαλή της κυβέρνησης και με βάση το Σύνταγμα είναι συνήθως (αν και όχι απαραίτητα) ο αρχηγός του έχοντος την απόλυτη πλειοψηφία στη Βουλή κυβερνώντος κόμματος. Βάσει του άρθρου 82 του Συντάγματος, "ο Πρωθυπουργός εξασφαλίζει την ενότητα της Κυβέρνησης και κατευθύνει τις ενέργειές της, καθώς και των δημοσίων γενικά υπηρεσιών για την εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής μέσα στο πλαίσιο των νόμων".^[9] Οι βασικότερες εξουσίες του είναι οι εξής:

- Προεδρεύει του Υπουργικού Συμβουλίου, στο οποίο μετέχει μαζί με τους Υπουργούς.
- Με δεσμευτική πρότασή του διορίζονται και παύονται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας οι Υπουργοί και οι Υφυπουργοί της Κυβέρνησης.
- Καθορίζει από κοινού με τον οικείο Υπουργό τις αρμοδιότητες των Υφυπουργών.
- Προΐσταται τεσσάρων Γενικών Γραμματειών: της Γενικής Γραμματείας Πρωθυπουργού (τέως Πολιτικού Γραφείου Πρωθυπουργού), της Γενικής Γραμματείας της Κυβέρνησης, της Γενικής Γραμματείας Επικοινωνίας και Ενημέρωσης και της Γενικής Γραμματείας Μέσων Ενημέρωσης.
- Αδειοδοτεί προς δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως οποιοδήποτε κείμενο πρέπει, σύμφωνα με τον νόμο, να καταχωρηθεί σε αυτήν.

Ιεραρχία του Κράτους

Τα παρακάτω έξι θεσμοθετημένα πρόσωπα, αποτελούν την ιεραρχία του κράτους:

1. Πρόεδρος της Δημοκρατίας (σήμερα: Κάρολος Παπούλιας, από τις 12 Μαρτίου 2005)
2. Πρωθυπουργός (σήμερα: Αντώνιος Σαμαράς, από τις 20 Ιουνίου 2012)
3. Πρόεδρος της Βουλής (σήμερα: Ευάγγελος Βασιλείος Μειμαράκης, από τις 29 Ιουνίου 2012)
4. Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης (σήμερα: Αλέξης Τσίπρας, από τις 20 Ιουνίου 2012)
5. Αρχηγός ΓΕΕΘΑ (σήμερα: Μιχαήλ Κωσταράκος, από τις 2 Νοεμβρίου 2011)
6. Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος (σήμερα: Ιερώνυμος Β΄, από τις 7 Φεβρουαρίου 2008)

Κόμματα [Επεξεργασία]

Περισσότερα: Κατάλογος ελληνικών πολιτικών κομμάτων

Σημερινά κοινοβουλευτικά κόμματα, είναι η Νέα Δημοκρατία (ΝΔ), το ΣΥΡΙΖΑ Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο (ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ), το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα (ΠΑΣΟΚ), οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας (ΚΚΕ), που είναι το μακροβιότερο κόμμα, η Χρυσή Αυγή και η Δημοκρατική Αριστερά (ΔΗΜ.ΑΡ.).

Εξωκοινοβουλευτικά κομματα είναι οι Οικολόγοι Πράσινοι και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός (ΛΑ.Ο.Σ.).

Επίσης, άλλα πολιτικά κόμματα είναι η Δημιουργία, ξανά!, η Δράση, η Κοινωνική Συμφωνία, η Δημοκρατική Αναγέννηση, το Κόμμα Πειρατών Ελλάδας κ.ά.

Τελευταίες εκλογές

Οι πλέον πρόσφατες βουλευτικές εκλογές στην Ελλάδα διεξήχθησαν στις 6 Μαΐου 2012. Σε αυτές αναδείχτηκε πρώτο κόμμα η Νέα Δημοκρατία με ποσοστό 18,85% και 108 έδρες, με δεύτερο κόμμα τον ΣΥΡΙΖΑ (16,78%, 52 έδρες). Το ΠΑΣΟΚ που είχε αναδειχθεί νικητής στις προηγούμενες εκλογές, έλαβε την τρίτη θέση με 13,18% και 41 έδρες. Όλες οι προσπάθειες σχηματισμού κυβέρνησης απέβησαν άκαρπες με αποτέλεσμα το σχηματισμό υπηρεσιακής κυβέρνησης και την προκήρυξη πρόωρων εκλογών για τις 17 Ιουνίου 2012. Στις 17 Ιουνίου διεξήχθησαν οι πρόωρες εκλογές υπο την Υπηρεσιακή κυβέρνηση του Παναγιώτη Πικραμμένου. Με τη λήξη της ψηφοφορίας και την καταμέτρηση των ψήφων, πρώτο κόμμα ανεδείχθη η Νέα Δημοκρατία με ποσοστό 29,66% και 129 έδρες και δεύτερο κόμμα ο ΣΥΡΙΖΑ με ποσοστό 26,89% και 71 έδρες. Τρίτη κοινοβουλευτική δύναμη ανεδείχθη το ΠΑΣΟΚ με ποσοστό 12,28% και 33 έδρες και ακολουθούν με τη σειρά τα κόμματα : Ανεξάρτητοι Έλληνες, Χρυσή Αυγή, Δημοκρατική Αριστερά και τελευταία το ΚΚΕ, με σημαντική μείωση των ποσοστών του.

Κυβέρνηση

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας είναι ο Αρχηγός του Κράτους. Από το 2005 Πρόεδρος είναι ο Κάρολος Παπούλιας, ο οποίος επανεξελέγη από τη Βουλή στις 3 Φεβρουαρίου 2010.

Στις 11 Απριλίου 2012, κατόπιν πρότασης της Κυβέρνησης για ανανέωση της λαϊκής εντολής, προκειμένου να αντιμετωπιστούν ορισμένα εξαιρετικής σημασίας εθνικά θέματα, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εξέδωσε Προεδρικό Διάταγμα σύμφωνα με το οποίο διέλυσε τη Βουλή της ΙΓ΄ Περιόδου και προκήρυξε γενικές βουλευτικές εκλογές την 6η Μαΐου 2012. Παράλληλα καθόρισε ως ημερομηνία σύγκλησης της νέας Βουλής τη 17η Μαΐου 2012.

Μετά τις βουλευτικές εκλογές της 17ης Ιουνίου 2012, εκ των οποίων προέκυψε επτακομματική Βουλή. Τα κόμματα που συμμετέχουν σ' αυτήν είναι η Νέα Δημοκρατία, ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΠΑΣΟΚ, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, η Χρυσή Αυγή, η Δημοκρατική Αριστερά και το ΚΚΕ. Εκτός Βουλής βρέθηκαν ο συνασπισμός των κομμάτων δημιουργία, ξανα! - Δράση - Φιλελεύθερη Συμμαχία, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός και οι Οικολόγοι Πράσινοι. Στις 28 Ιουνίου 2012 έλαβε χώρα η εναρκτήρια συνεδρίαση της νέας Βουλής και η ορκωμοσία των βουλευτών της. Στις 29 Ιουνίου ακολούθησε η εκλογή του νέου προεδρείου σε δύο συνεδριάσεις.

Οι εκλογές που διεξήχθησαν στις 17 Ιουνίου δεν ανέδειξαν αυτοδύναμη κυβέρνηση. Η διερευνητική εντολή που έλαβε ο Αντώνης Σαμαράς από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Κároλο Παπούλια τελεσφόρησε, και προέκυψε τρικομματική κυβέρνηση, η οποία ορκίστηκε από τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και Πάσης Ελλάδος Ιερώνυμο, στις 21 Ιουνίου 2012.

Διεθνείς Σχέσεις

Η Ελλάδα είναι μέλος σε αρκετούς διεθνείς οργανισμούς. Άλλωστε, η σημαντική γεωγραφική της θέση της δίνει το πλεονέκτημα να αποτελεί πολιτικό, διπλωματικό αλλά και εμπορικό κόμβο.

Μερικοί από τους οργανισμούς στους οποίους είναι μέλος είναι οι εξής: BIS, BSEC, CCC, CE, EAPC, EBRD, ECA (συνέταιρος), ECE, ECLAC, EIB, EMU, ESA, EU, FAO, IAEA, IBRD, ICAO, IDA, IEA, IFAD, IFC, ILO, IMF, Διεθνής Οργανισμός Ναυσιπλοΐας, Interpol, IOC, IOM, ISO, NATO, OECD, OSCE, UN, Συμβούλιο Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, UNCTAD, UNESCO, UNHCR, WEU, WHO, WIPO, WMO.

Γεωγραφία

Γεωγραφικός χάρτης της Ελλάδος

Η Ελλάδα αποτελείται από ένα μεγάλο ηπειρωτικό τμήμα, το νότιο άκρο των Βαλκανίων, το οποίο ενώνεται με την πρώην ηπειρωτική Πελοπόννησο με τον Ισθμό της Κορίνθου, αφού η

Πελοπόννησος μετά την κατασκευή της διώρυγας της Κορίνθου είναι στην πραγματικότητα νησί. Η χώρα περικλείεται από το Ιόνιο, το Αιγαίο, το Λιβυκό Πέλαγος και το Λύκιο Πέλαγος. Το Αιγαίο περιέχει πολυάριθμα νησιά, ανάμεσά τους την Εύβοια, τη Λέσβο, τη Ρόδο και τα νησιωτικά συμπλέγματα των Κυκλάδων και των Δωδεκανήσων, ενώ νότια βρίσκεται η Κρήτη, το μεγαλύτερο νησί της Ελλάδας και το πέμπτο μεγαλύτερο της Μεσογείου. Νότια της Κρήτης είναι η Γαύδος, το νοτιότερο νησί της Ελλάδας και μέχρι την προσάρτηση της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, της Ευρώπης. Τα κυριότερα νησιά του Ιονίου είναι η Κέρκυρα, η Κεφαλονιά, η Λευκάδα και η Ζάκυνθος. Νοτιοανατολικά, μεταξύ Ρόδου και Καστελόριζου, εκτείνεται το Λύκιο Πέλαγος. Η Ελλάδα έχει μήκος ακτών 13.676 χιλιόμετρα, που θεωρείται εξαιρετικά μεγάλο, και οφείλεται στον πλούσιο οριζόντιο εδαφικό διαμελισμό και το έντονο ανάγλυφο της περιοχής, καθώς και στο πλήθος των αναρίθμητων νησιών, τα οποία είναι περισσότερα από 2500 και είναι κυρίως αποτέλεσμα της σύγκρουσης της Αφρικανικής τεκτονικής πλάκας με την Ευρωπαϊκή. Έχει μήκος συνόρων που πλησιάζει τα 1.228 χιλιόμετρα.

Βουνά της Ελλάδας

Το έδαφος της Ελλάδας είναι κατά κύριο λόγο ορεινό ή λοφώδες. Μεγάλο μέρος του είναι ξηρό και βραχώδες, ενώ μόνο το 20,45% του εδάφους είναι καλλιεργήσιμο.^[10] Τα υψηλότερα βουνά είναι:

Βουνό	Υψόμετρο	Τοποθεσία
Όλυμπος	2918	Μακεδονία (Πιερία), Θεσσαλία (Λάρισα)
Σμόλικας	2637	Ήπειρος (Ιωάννινα)
Βόρας	2524	Μακεδονία (Πέλλα, Φλώρινα), ΠΓΔΜ
Γράμμος	2520	Μακεδονία (Καστοριά), Ήπειρος (Ιωάννινα), Αλβανία
Γκιώνα	2510	Στερεά Ελλάδα (Φωκίδα)
Τύμφη	2497	Ήπειρος (Ιωάννινα)
Βαρδούσια	2495	Στερεά Ελλάδα (Φωκίδα, Αιτωλοακαρνανία, Ευρυτανία)
Παρνασσός	2457	Στερεά Ελλάδα (Φωκίδα, Βοιωτία, Φθιώτιδα)
Ψηλορείτης (Ιδη)	2456	Κρήτη (Ρέθυμνο, Ηράκλειο)
Λευκά όρη (Μαδάρες)	2453	Κρήτη (Χανιά)

Λίμνες της Ελλάδας

Η Ελλάδα έχει αρκετές λίμνες, οι περισσότερες των οποίων βρίσκονται στο ηπειρωτικό της τμήμα. Οι μεγαλύτερες λίμνες στην ελληνική επικράτεια είναι:

Λίμνη	Έκταση (τ.χλμ.)	Τοποθεσία
Τριχωνίδα	96.513	Στερεά Ελλάδα (Αιτωλοακαρνανία)
Βόλβη	75.600	Μακεδονία (Θεσσαλονίκη)
Βεγορίτιδα	72.488	Μακεδονία

Λίμνη	Έκταση (τ.χλμ.)	Τοποθεσία
Βιστονίδα	45.625	Θράκη (Ξάνθη)
Κορώνεια	42.823	Μακεδονία (Θεσσαλονίκη)
Μεγάλη Πρέσπα	43.122 *	Μακεδονία (Φλώρινα), Αλβανία
Μικρή Πρέσπα	38.325 *	Μακεδονία (Φλώρινα), Αλβανία, ΠΓΔΜ
Κερκίνη	37.688	Μακεδονία (Σέρρες)

*ελληνικό τμήμα

Υπάρχουν επίσης και αρκετές τεχνητές λίμνες κυρίως για παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος, όπως η Λίμνη Κρεμαστών (68.531 τ.χλμ) και η Λίμνη Πολυφύτου (56.793 τ.χλμ), ενώ οι λίμνες του Μόρνου, του Μαραθώνα και η λίμνη Υλίκη υδροδοτούν την Αθήνα.

Ποταμοί της Ελλάδα

Πολλοί ποταμοί διαρρέουν την Ελλάδα, από τους οποίους κανένας δεν είναι πλεύσιμος. Σε μερικούς από τους μεγαλύτερους, τα Δέλτα που σχηματίζουν στην εκροή τους προς την θάλασσα αποτελούν σημαντικούς υδροβιότοπους, όπως αυτοί του Αλιάκμονα και του Έβρου. Ποταμοί όπως ο Πηνειός στην Θεσσαλία, υδροδοτούν μεγάλες γεωργικές εκτάσεις με την βοήθεια καναλιών, ενώ σε άλλα έχουν δημιουργηθεί τεχνητές λίμνες για τη λειτουργία υδροηλεκτρικών εργοστασίων. Ένα αμφιλεγόμενο για οικολογικούς λόγους σχέδιο των τελευταίων δεκαετιών, είναι η εκτροπή του Αχελώου από τη νότια Πίνδο για την αντιμετώπιση του υδατικού προβλήματος της Θεσσαλίας.

Ακολουθεί πίνακας των μεγαλύτερων σε μήκος ποταμών της Ελλάδας. Το μήκος που αναγράφεται είναι αυτό που διατρέχει την ελληνική επικράτεια.

Όνομα Ποταμού	Μήκος (χλμ.)	Τοποθεσία
Αλιάκμονας	297	Μακεδονία (Καστοριά, Κοζάνη, Βέροια)
Αχελώος	220	Ήπειρος (Αρτα), Θεσσαλία (Τρίκαλα, Καρδίτσα), Στερεά Ελλάδα (Καρπενήσι, Μεσολόγγι)
Πηνειός (Θεσσαλίας)	205	θεσσαλία (Τρίκαλα, Λάρισα)
Έβρος ^[11]	204	Θράκη (Αλεξανδρούπολη)
Νέστος ^[11]	130	Μακεδονία (Δράμα, Καβάλα)
Στρυμόνας ^[11]	118	Μακεδονία (Σέρρες)
Θύαμις (Καλαμάς)	115	Ήπειρος (Ιωάννινα, Ηγουμενίτσα)
Αλφειός	110	Πελοπόννησος (Πύργος, Τρίπολη)
Άραχθος	110	Ήπειρος (Ιωάννινα, Αρτα)

Νησιά της Ελλάδας

Η Ελλάδα έχει πάνω από 2.500 νησιά, από τα οποία περίπου τα 165 κατοικούνται. Τα μεγαλύτερα και πολυπληθέστερα απ' αυτά είναι:

Νησί	Έκταση (Km ²)	Πληθυσμός
Κρήτη	8.336	635.340
Εύβοια	3.655	198.130
Λέσβος	1.630	90.634
Ρόδος	1.398	117.007
Χίος	842	51.936
Κεφαλονιά	781	36.404
Κέρκυρα	592	107.879
Σάμος	476	33.814
Λήμνος	476	18.104
Νάξος	428	18.188

Κλίμα

Θέα του Ολύμπου από το Λιτόχωρο.

Η Ελλάδα χαρακτηρίζεται από το μεσογειακό τύπο του εύκρατου κλίματος και έχει ήπιους υγρούς χειμώνες και ζεστά ξηρά καλοκαίρια. Το κλίμα της χώρας μπορεί να διαιρεθεί σε τέσσερις βασικές κατηγορίες:

- υγρό μεσογειακό (δυτική Ελλάδα, δυτική Πελοπόννησος, πεδινά και ημιορεινά της Ηπείρου) - ξηρό μεσογειακό (Κυκλάδες, παραλιακή Κρήτη, Δωδεκάνησα, ανατολική Πελοπόννησος, Αττική, πεδινές περιοχές Ανατολικής Στερεάς) - ηπειρωτικό (δυτική Μακεδονία, εσωτερικά υψίπεδα ηπειρωτικής Ελλάδας, βόρειος Έβρος) - ορεινό (ορεινές περιοχές με υψόμετρο περίπου >1500 m στη Βόρεια Ελλάδα, >1800m στην Κεντρική Ελλάδα και >2000m στην Κρήτη).

Οι θερμοκρασίες είναι σπάνια υπερβολικές στις παραθαλάσσιες περιοχές. Στις κλειστές εσωτερικές πεδιάδες και στα υψίπεδα της χώρας παρατηρούνται τα μεγαλύτερα θερμοκρασιακά εύρη -τόσο ετήσια όσο και ημερήσια. Οι χιονοπτώσεις είναι κοινές στα ορεινά από τα τέλη Σεπτεμβρίου (στη βόρεια Ελλάδα, τέλη Οκτωβρίου κατά μέσο όρο στην υπόλοιπη χώρα), ενώ στις πεδινές περιοχές χιονίζει κυρίως από το Δεκέμβριο μέχρι τα μέσα Μαρτίου. Έχει χιονίσει, πάντως, ακόμα και κατά μήνα Μάιο στη Φλώρινα. Στις παραθαλάσσιες περιοχές των νησιωτικών περιοχών οι χιονοπτώσεις συμβαίνουν σπανιότερα και δεν αποτελούν βασικό χαρακτηριστικό του κλίματος. Οι καύσωνες επηρεάζουν κυρίως τις πεδινές περιοχές και είναι συχνότεροι τον Ιούλιο και τον Αύγουστο. Σπάνια, πάντως, διαρκούν περισσότερες από 3 ημέρες.

Η Ελλάδα βρίσκεται μεταξύ του 34ου και 42ου παραλλήλου του βορείου ημισφαιρίου και έχει μεγάλη ηλιοφάνεια όλο σχεδόν το χρόνο. Λεπτομερέστερα στις διάφορες περιοχές της Ελλάδας παρουσιάζεται μεγάλη ποικιλία κλιματικών τύπων, πάντα βέβαια μέσα στα πλαίσια του μεσογειακού κλίματος. Αυτό οφείλεται στην τοπογραφική διαμόρφωση της χώρας που έχει μεγάλες διαφορές υψομέτρου (υπάρχουν μεγάλες οροσειρές κατά μήκος της κεντρικής χώρας και άλλοι ορεινοί όγκοι) και εναλλαγή ξηράς και θάλασσας. Έτσι, από το ξηρό κλίμα της Αττικής και γενικά της ανατολικής Ελλάδας μεταπίπτουμε στο υγρό της βόρειας και δυτικής Ελλάδας. Τέτοιες κλιματικές διαφορές συναντώνται ακόμη και σε τόπους που βρίσκονται σε μικρή απόσταση μεταξύ τους, πράγμα που παρουσιάζεται σε λίγες μόνο χώρες σε όλο τον κόσμο.

Από κλιματολογικής πλευράς το έτος μπορεί να χωριστεί κυρίως σε δύο εποχές: Την *ψυχρή και βροχερή χειμερινή περίοδο*, που διαρκεί από τα μέσα του Οκτωβρίου και μέχρι το τέλος Μαρτίου και τη *θερμή και άνομβρη εποχή*, που διαρκεί από τον Απρίλιο έως τον Οκτώβριο.

Κατά την πρώτη περίοδο οι ψυχρότεροι μήνες είναι ο Ιανουάριος και ο Φεβρουάριος, όπου κατά μέσον όρο η μέση ελάχιστη θερμοκρασία κυμαίνεται από 5-10 °C στις παραθαλάσσιες περιοχές, από 0-5 °C στις ηπειρωτικές περιοχές και σε χαμηλότερες τιμές κάτω από το μηδέν στις βόρειες περιοχές.

Οι βροχές ακόμη και τη χειμερινή περίοδο δεν διαρκούν για πάρα πολλές ημέρες και ο ουρανός της Ελλάδας δεν μένει συννεφιασμένος καθ'όλη τη διάρκεια του χειμώνα, όπως συμβαίνει σε άλλες περιοχές της γης. Οι χειμερινές κακοκαιρίες διακόπτονται καμιά φορά κατά τον Ιανουάριο και το πρώτο δεκαπενθήμερο του Φεβρουαρίου από ηλιόλουστες ημέρες, τις γνωστές από την αρχαιότητα Αλκυονίδες ημέρες. Κατά αυτήν την περίοδο, λοιπόν, στα νησιά, κυρίως στο νότιο μέρος της χώρας, όπως για παράδειγμα στην Κρήτη, η θερμοκρασία μπορεί να ξεπεράσει τους 18-20 βαθμούς Κελσίου, στην Αττική τους 13-14 βαθμούς και στη Θεσσαλονίκη ο υδράργυρος μπορεί να ξεπεράσει τους 9 και πολλές φορές ακόμα και τους 10 βαθμούς Κελσίου. Σε άλλες πόλεις, όπως για παράδειγμα στην Αλεξανδρούπολη κατά τις Αλκυονίδες μέρες, η θερμοκρασία ξεπερνάει τους 7-8 βαθμούς Κελσίου, με αποτέλεσμα το χιόνι από τις χιονοπτώσεις του χειμώνα να λιώνει κατά τη διάρκεια της ημέρας.

Η χειμερινή εποχή είναι γλυκύτερη στα νησιά του Αιγαίου και του Ιονίου από ό,τι στη Βόρεια και Ανατολική ηπειρωτική Ελλάδα. Κατά τη θερμή και άνομβρη εποχή ο καιρός είναι σταθερός, ο ουρανός σχεδόν αίθριος, ο ήλιος λαμπερός και δε βρέχει εκτός από σπάνια διαστήματα με ραγδαίες βροχές ή καταιγίδες μικρής γενικά διάρκειας.

Η θερμότερη περίοδος είναι το τελευταίο δεκαήμερο του Ιουλίου και το πρώτο του Αυγούστου, οπότε η μέση μέγιστη θερμοκρασία κυμαίνεται από 30 °C μέχρι 35 °C ^[εκκρεμεί παραπομπή]. Κατά τη

θερμή εποχή οι υψηλές θερμοκρασίες μετριάζονται από τη δροσερή θαλάσσια αύρα στις παράκτιες περιοχές της χώρας και από τους βόρειους ανέμους (ετησίες) που φυσούν κυρίως στο Αιγαίο.

Η άνοιξη έχει μικρή διάρκεια, διότι ο μεν χειμώνας είναι όψιμος, το δε καλοκαίρι αρχίζει πρόωγα. Το φθινόπωρο είναι μακρύ και θερμό και πολλές φορές παρατείνεται στη νότια Ελλάδα και τα νησιά μέχρι τα μισά του Δεκεμβρίου. Στην Αθήνα, την πρωτεύουσα, το κρύο γίνεται συνήθως αισθητό από το Νοέμβριο και μετά και από εκεί και πέρα συνεχίζεται έως και τα τέλη του Μάρτη. Μετά τα μέσα του Δεκεμβρίου, αναπτύσσεται ιδιαίτερο ψύχος στις αστικές περιοχές, το οποίο συνεχίζεται έως και τα τέλη Φεβρουαρίου. Από τις αρχές του μήνα Μαρτίου η άνοιξη γίνεται αισθητή και η θερμοκρασία ανεβαίνει σταδιακά. Η ψυχρότερη εποχή του έτους στην πόλη της Αθήνας θεωρείται από την τελευταία εβδομάδα του Δεκεμβρίου έως και την τρίτη εβδομάδα του Ιανουαρίου. Αναφορικά, η χαμηλότερη θερμοκρασία που έχει καταγραφεί ποτέ στην Αθήνα είναι αυτή των $-17,1^{\circ}\text{C}$ στις 28 Δεκεμβρίου του 1938.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η Ελλάδα κατέχει το ρεκόρ υψηλότερης καταγεγραμμένης θερμοκρασίας στην Ευρώπη με $48,0^{\circ}\text{C}$ στην Αθήνα (Ελευσίνα και Τατόι) στις 10 Ιουλίου 1977.

Οικονομία

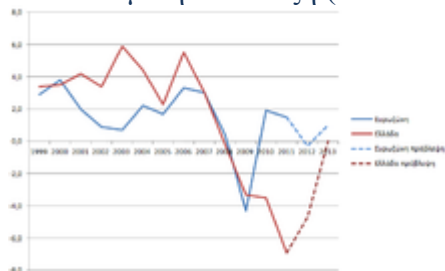

Τα γεγονότα ή τα δεδομένα που περιγράφει το λήμμα έχουν μεταβληθεί και χρειάζεται ενημέρωση με πιο πρόσφατες πληροφορίες.

Παρακαλούμε βελτιώστε το λήμμα ενημερώνοντάς το, μη ξεχνώντας να αναφέρετε και αξιόπιστες πηγές.

Η οικονομική ανάπτυξη (ποσοστό του ΑΕΠ) της Ελλάδας από το 1961 μέχρι το 2010.

Η οικονομική ανάπτυξη (ποσοστό του ΑΕΠ) της Ελλάδας σε σύγκριση με την Ευρωζώνη μεταξύ 1999 - 2013.

Η Ελλάδα έχει μικτή καπιταλιστική οικονομία, με το δημόσιο τομέα να συνεισφέρει περίπου στο μισό του Α.Ε.Π.. Ο Τουρισμός αποτελεί μία πολύ σημαντική βιομηχανία, που συνεισφέρει κι αυτή σε μεγάλο ποσοστό του Α.Ε.Π., και επίσης αποτελεί πηγή συναλλάγματος. Το 2004 η μεγαλύτερη βιομηχανία στην Ελλάδα με έσοδα γύρω στα 12 δισ. ευρώ ήταν η συνήθως σχετικά αφανής ναυτιλία.

Η οικονομία βελτιώνεται σταθερά τα τελευταία χρόνια, καθώς η κυβέρνηση εφάρμοσε αποτελεσματική οικονομική πολιτική, στην προσπάθεια της ένταξης της Ελλάδας στην ζώνη του ευρώ, την 1 Ιανουαρίου 2001. Παράγοντας που σίγουρα βοήθησε σε αυτήν την πορεία είναι ότι η Ελλάδα είναι αποδέκτης οικονομικής βοήθειας από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ίσης περίπου με το 3,3% του Α.Ε.Π. Η συνέχιση τόσο γενναιόδωρων ενισχύσεων από την Ε.Ε. όμως είναι υπό αμφισβήτηση. Η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την είσοδο χωρών πολύ φτωχότερων από την Ελλάδα σε συνδυασμό με την ανοδική πορεία της ελληνικής οικονομίας θα βγάλει πιθανότατα πολλές περιοχές από το λεγόμενο *Στόχο 1* του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, στον οποίο κατευθύνονται και οι περισσότερες επιδοτήσεις και στον οποίο ανήκουν περιοχές με Α.Ε.Π. κατά κεφαλήν μικρότερο του 75% του ευρωπαϊκού μέσου όρου. Με τα στοιχεία του 2003 από το *Στόχο 1* έχουν βγει οι εξής περιοχές: Αττική, Νότιο Αιγαίο, Στερεά Ελλάδα, Κεντρική Μακεδονία, Βόρειο Αιγαίο και οριακά η Πελοπόννησος.

Μεγάλες προκλήσεις παραμένουν η μείωση της ανεργίας και η περαιτέρω ανοικοδόμηση της οικονομίας μέσω και της ιδιωτικοποίησης διαφόρων μεγάλων κρατικών εταιρειών, η αναμόρφωση της κοινωνικής ασφάλισης, διόρθωση του φορολογικού συστήματος, και η ελαχιστοποίηση των γραφειοκρατικών αδυναμιών.

Το 2008 σύμφωνα με στοιχεία της ΕΣΥΕ η αύξηση του ΑΕΠ διαμορφώθηκε στο 2,9%^[13].

Η εθνική κεντρική τράπεζα του κράτους της Ελλάδας είναι η Τράπεζα της Ελλάδος (ΤτΕ), η οποία όμως έχει παραχωρήσει τις περισσότερες αρμοδιότητές της στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (Ε.Κ.Τ.), μετά την είσοδό της στην ζώνη του ευρώ το 2001. Το 2010 η Ελλάδα γνώρισε μαζί με μερικές άλλες χώρες που ανήκουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο Ευρώ την οικονομική κρίση. Η Ελλάδα υπέγραψε μνημόνιο με την τρόικα το οποίο συνοδεύτηκε από αυστηρή λιτότητα, για τον περιορισμό των δαπανών που παρήγαγαν έλλειμα στο κράτος. Η πολιτική αυτή δημιούργησε οικονομική ύφεση και ανεργία, η οποία το 2011 ξεπέρασε το 20%, ενώ δεν έχει εφαρμοστεί σχεδόν καμιά μεταρρύθμιση για τον εκσυγχρονισμό του κράτους και του φορολογικού συστήματος. Τέλος, η έλλειψη παραγωγικότητας είναι η μεγαλύτερη πρόκληση που αντιμετωπίζει η ελληνική οικονομία.

Επιστήμη και Τεχνολογία

Το κέντρο επιστημών και μουσείο τεχνολογίας στη Θεσσαλονίκη.

Η διαθεσιμότητα του ευρυζωνικού ίντερνετ στην Ελλάδα είναι διαδεδομένη, καθώς το 2010 υπήρχαν συνολικά 2.105.076 ευρυζωνικές συνδέσεις. Αυτός ο αριθμός μεταφράζεται σε 18,6% ευρυζωνική διείσδυση κυρίως μέσω ADSL2. Τα Ίντερνετ καφέ τα οποία προσφέρουν σύνδεση στο διαδίκτυο, προγράμματα γραφείου και διαδικτυακά παιχνίδια είναι επίσης ένα κοινό θέαμα στην χώρα, ενώ το ίντερνετ κινητής τηλεφωνίας σε 3G δίκτυα και σε δημόσια wi-fi είναι υπαρκτό, αλλά όχι τόσο εκτεταμένο.

Εξαιτίας της στρατηγικής τοποθεσίας, εξειδικευμένου προσωπικού καθώς και της πολιτικής και οικονομικής σταθερότητας, αρκετές πολυεθνικές εταιρίες όπως η Ericsson, Siemens, SAP, Motorola και Coca-Cola έχουν τοπικά κέντρα έρευνας και ανάπτυξης στην Ελλάδα.

Ο γενικός γραμματέας τεχνολογίας και ανάπτυξης του Ελληνικού υπουργείου ανάπτυξης είναι υπεύθυνος για τον σχεδιασμό, την εφαρμογή και επιτήρηση της Εθνικής έρευνας και της τεχνολογικής πολιτικής.

Σύμφωνα με το Research DC, βασισμένο στο OECD και στα δεδομένα της Eurostat, μεταξύ 1990 και 1998 η συνολική δαπάνη τεχνολογίας και ανάπτυξης στην Ελλάδα ανέβηκε στην τρίτη υψηλότερη θέση της Ευρώπης, μετά την Φινλανδία και την Ιρλανδία.

Ελληνικά τεχνολογικά πάρκα με εκκολαπτικές εγκαταστάσεις είναι το πάρκο τεχνολογίας και επιστήμης της Κρήτης (στο Ηράκλειο), το τεχνολογικό πάρκο της Θεσσαλονίκης καθώς και τα τεχνολογικά πάρκα στο Λαύριο και στην Πάτρα.

Η Ελλάδα είναι μέλος του Ευρωπαϊκού Διαστημικού Οργανισμού (ESA) από το 2005. Η Συνεργασία μεταξύ της ESA και της ελληνικής διαστημικής άρχισε στις αρχές του 1990. Το 1994 η Ελλάδα και ESA υπόγραψαν το πρώτο συμφωνητικό συνεργασίας. Το 2003 αφού έκανε δήλωση για να γίνει πλήρες μέλος, η Ελλάδα έγινε το 16ο μέλος της ESA στις 16 Μαρτίου 2005. Ως μέλος της ESA η Ελλάδα συμμετέχει σε δραστηριότητες στους τομείς των τηλεπικοινωνιών και της τεχνολογίας καθώς και στην πρωτοβουλία παγκόσμιας παρακολούθησης για το περιβάλλον και την ασφάλεια.

Η Ελλάδα έχει μεγάλες δυνατότητες για την αξιοποίηση της ηλιακής ενέργειας και της αιολικής ενέργειας. Εκτός από την Υδραυλική ενέργεια αυτές οι δυνατότητες της αξιοποίησης της ηλιακής και της αιολικής ενέργειας μέχρι τώρα είναι υποχρησιμοποιούμενες.

Ναυτιλία

Θεσσαλονίκη, σημαντικό οικονομικό και βιομηχανικό κέντρο της Βορείου Ελλάδος.

Η ναυτιλία αποτέλεσε ένα σημαντικό στοιχείο της Ελληνικής οικονομικής δραστηριότητας από τα αρχαία χρόνια. Σήμερα το ναυτικό αποτελεί μία από τις σημαντικότερες βιομηχανίες της χώρας.

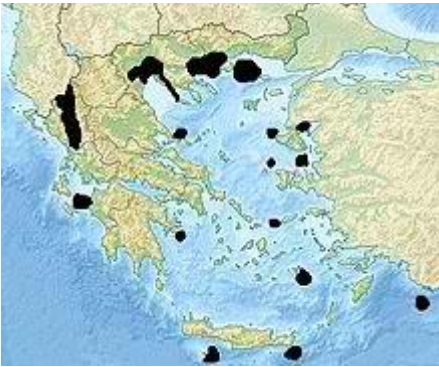
Κατά το 1960, το μέγεθος του ελληνικού ναυτικού εμπορικού στόλου σχεδόν διπλασιάστηκε, κυρίως από τις επενδύσεις που έγιναν από τους επιχειρηματίες μεγιστάνες Αριστοτέλη Ωνάση και Σταύρο Νίαρχο. Η βάση της μοντέρνας Ελληνικής ναυτικής βιομηχανίας δημιουργήθηκε μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο όπου αρκετοί Έλληνες επιχειρηματίες μπόρεσαν να συσσωρεύσουν περίσσειμα πλοίων που πουλήθηκαν σε αυτούς από την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών μέσω της πράξης πώλησης πλοίων του εποχής του 1940. Σύμφωνα με το BTS ο ελληνικός στόλος είναι σήμερα ο μεγαλύτερος στον κόσμο, με 3.079 πλοία να υπολογίζεται για το 18% της ικανότητας του παγκόσμιου στόλου με σύνολο dwt από 141,931 χιλιάδες (142 εκατομμύρια dwt). Στις κατηγορίες πλοίων σύμφωνα με τα στατιστικά του 2001, η Ελλάδα κατατάσσεται πρώτη στα τάνκερ και στα μεταφορικά πλοία φορτίου (bulk carriers), τέταρτη στους αριθμούς κοντέινερ, και επίσης τέταρτη στα υπόλοιπα είδη πλοίων.

Διοικητικός φορέας της εμπορικής ναυτιλίας είναι το Υπουργείο Ναυτιλίας και Αιγαίου.

Τουρισμός

Ένας σημαντικός παράγοντας της Ελληνικής οικονομίας είναι ο τουρισμός. Το 2004 η Ελλάδα καλωσόρισε 16,4 εκατομμύρια τουρίστες. Σύμφωνα με δημοσκόπηση που έγινε στην Κίνα το 2005 η Ελλάδα ψηφίστηκε ως ο πρώτος καλύτερος τουριστικός προορισμός, ενώ 6.088.287 τουρίστες επισκέφτηκαν μόνο την Αθήνα. Το Νοέμβριο του 2006 η Αυστρία ανακοίνωσε ότι η Ελλάδα ήταν ο αγαπημένος προορισμός. Το 2007, η Ελλάδα καλωσόρισε περισσότερους από 19 εκατομμύρια τουρίστες και ανέβηκε στους δέκα πρώτους καλύτερους τουριστικούς προορισμούς. Διάσημες τουριστικές περιοχές της Ελλάδας είναι τα Ιόνια νησιά, όπως η Κέρκυρα και η Ζάκυνθος, καθώς επίσης η Μύκονος, η Σαντορίνη, η Ρόδος, η Πάρος και η Κρήτη.

Ορυκτός πλούτος

Κοιτάσματα πετρελαίου στην Ελλάδα

Η Ελλάδα έχει μεγάλα κοιτάσματα Λιγνίτη, Βωξίτη, Πετρελαίου, Χρυσού (στη Μακεδονία, τη Θράκη και τη Μήλο), Αργύρου, Χουντίτη, Μαγνησίτη και Σπάνιων γαιών.

Δημογραφία

Η Ερμούπολη ,πρωτεύουσα της Σύρου και των Κυκλάδων.

Σύμφωνα με την τελευταία απογραφή (2011) ο μόνιμος πληθυσμός της χώρας είναι 10.787.690 κάτοικοι.

Η Έκθεση για τις Διεθνείς Θρησκευτικές Ελευθερίες, που συντάσσει κάθε έτος το Υπουργείο Εξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών, αναφέρει για την Ελλάδα (2007): «Η κυβέρνηση δεν τηρεί στατιστικά στοιχεία για τις θρησκευτικές ομάδες. Περίπου 97% των πολιτών αυτοπροσδιορίζονται ως Ελληνορθόδοξοι. Το υπόλοιπο 3% του πληθυσμού αποτελείται από Ορθόδοξους Παλαιοημερολογίτες, Μουσουλμάνους, Μάρτυρες του Ιεχωβά, Ρωμαιοκαθολικούς, Προτεστάντες, οπαδούς της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών (Μορμόνοι), Σαϊεντολόγους, Εβραίους, Μπαχάι, μέλη του Χάρε Κρίσνα, και οπαδούς αρχαίων ελληνικών πολυθεϊστικών θρησκειών. Δεν υπάρχει επίσημη ή ανεπίσημη εκτίμηση ως προς τον αριθμό των άθεων. Η πλειονότητα των κατοίκων μη ελληνικής υπηκοότητας και των μεταναστών δεν είναι Ορθόδοξοι. Οι μεγαλύτερες ομάδες περιλαμβάνουν μη θρησκευόμενους, μουσουλμάνους και ρωμαιοκαθολικούς, και διαμένουν κυρίως στην Αθήνα. Στη χώρα δραστηριοποιούνται ξένες ιεραποστολικές ομάδες».^[24] Τις τελευταίες δεκαετίες η Ελλάδα έχει δεχτεί ένα μεγάλο κύμα μετανάστευσης. Ο συνολικός αριθμός των μεταναστών υπολογίζεται περίπου στο 10% του συνολικού πληθυσμού ή στις 1.200.000 ανθρώπους. Νόμιμοι κάτοικοι της χώρας είναι περίπου οι μισοί αν και οι αριθμοί έχουν μεγάλη διακύμανση λόγω της έλλειψης επίσημης μεταναστευτικής πολιτικής και της αστάθειας στις γειτονικές χώρες πηγές μεταναστών. Οι μεγαλύτερες

πληθυσμιακές ομάδες, σύμφωνα με την απογραφή του 2001, φαίνεται να είναι οι προερχόμενοι από Αλβανία, Ρουμανία, Βουλγαρία, Πακιστάν, Ουκρανία, Πολωνία, Αίγυπτο.

Πέρα από τους αλλοδαπούς μετανάστες έχουν έρθει μετά την πτώση του Τείχους και αρκετοί ομογενείς από περιοχές της πρώην Ε.Σ.Σ.Δ. και από τα Βαλκάνια. Οι μεγαλύτερες ομάδες παλιννοστούντων είναι από τη Ρωσία, τη Γεωργία και το Καζακστάν.

Επικοινωνίες και μεταφορές

Το οδικό δίκτυο καλύπτει περισσότερα από 117.000 χιλιόμετρα το 2009. Η οδήγηση γίνεται στα δεξιά. Ο εμπορικός στόλος περιελάμβανε 2.086 πλοία το Φεβρουάριο του 2009. 4.893.840 διευθύνσεις IP έχουν δοθεί σε οργανισμούς που εδρεύουν στην Ελλάδα.

Η οδήγηση γίνεται αριστερά.

Εκπαίδευση

Η **εκπαίδευση στην Ελλάδα** χωρίζεται κυρίως σε τρία επίπεδα, ονομασμένα πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση, με ένα επιπρόσθετο μεταδευτεροβάθμιο επίπεδο στο οποίο παρέχεται επαγγελματική εκπαίδευση. Η πρωτοβάθμια εκπαίδευση χωρίζεται στο νηπιαγωγείο, το οποίο διαρκεί ένα με δύο χρόνια, και στο δημοτικό σχολείο, το οποίο εκτείνεται σε έξι χρόνια (ηλικίες 6 ως 12 ετών). Η δευτεροβάθμια εκπαίδευση αποτελείται από δύο βαθμίδες. Πρώτα είναι το Γυμνάσιο, ένα υποχρεωτικό σχολείο διάρκειας τριών ετών, μετά από το οποίο οι μαθητές μπορούν παρακολουθήσουν είτε το Λύκειο είτε επαγγελματική εκπαίδευση. Η ανώτερη τριτοβάθμια εκπαίδευση παρέχεται από τα Πανεπιστήμια και Πολυτεχνεία, τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (ΤΕΙ, 1983 ως σήμερα) και τις Ακαδημίες, οι οποίες κυρίως καλύπτουν τον στρατό και τον κλήρο. Τα προπτυχιακά προγράμματα σπουδών τυπικά κρατούν για τέσσερα χρόνια (πέντε στα πολυτεχνεία και σε κάποιες τεχνικές ή καλλιτεχνικές σχολές, έξι στις ιατρικές σχολές), ενώ τα μεταπτυχιακά διαρκούν από ένα ως δύο χρόνια, και τα διδακτορικά από τρία ως έξι χρόνια.

Υποχρεωτική στράτευση

Τα γεγονότα ή τα δεδομένα που περιγράφει το λήμμα έχουν μεταβληθεί και χρειάζεται ενημέρωση με πιο πρόσφατες πληροφορίες.

Αίτιο: *τμήμα*

Παρακαλούμε βελτιώστε το λήμμα ενημερώνοντάς το, μη ξεχνώντας να αναφέρετε και αξιόπιστες πηγές. Μπορεί να υπάρχουν πληροφορίες και στη σελίδα συζήτησης του λήμματος.

Κύριο άρθρο

Η υποχρεωτική στρατιωτική θητεία στην Ελλάδα αφορά τους Έλληνες άρρενες πολίτες και έχει διάρκεια 24 μηνών, η οποία όμως συνήθως περιορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας. Έτσι, μέχρι το 2009, η Ελλάδα είχε υποχρεωτική θητεία 12 μηνών για όλους τους άνδρες άνω των 18 ετών. Παρότι γίνονται δεκτές αιτήσεις γυναικών που θέλουν να υπηρετήσουν, η στράτευσή τους δεν είναι υποχρεωτική. Η κίνηση αυτή δημιουργεί αντιρρήσεις από τους κύκλους που αντιτίθενται στην υποχρεωτική στράτευση, γιατί ενώ το Άρθρο 4 του Ελληνικού Συντάγματος θέτει υπόχρεους όλους τους Έλληνες πολίτες να υπερασπιστούν την Ελλάδα, ο φόρτος έγκειται

ολοκληρωτικά στον ανδρικό πληθυσμό. Το Φεβρουάριο του 2009 ο υπουργός Εθνικής Άμυνας ανακοίνωσε ότι από το 2010 οι υπόχρεοι στράτευσης θα κατατάσσονται μόνο στο Στρατό Ξηράς και για θητεία 9 μηνών, που σημαίνει ότι το Πολεμικό Ναυτικό και η Πολεμική Αεροπορία θα επανδρώνονται αποκλειστικά από επαγγελματίες οπλίτες. Τελικά από τις 14 Αυγούστου 2009 η θητεία έγινε 9μηνη, ενώ έγιναν ανάλογες μειώσεις στο χρόνο στράτευσης αυτών που εκτελούν μειωμένη θητεία. Επίσης, υπάρχει σχέδιο πλήρους επάνδρωσης του Ναυτικού και της Αεροπορίας από επαγγελματίες ως το 2012. Τέλος η εναλλακτική θητεία έγινε 18μηνη.

Αργίες

Ημερομηνία	Ονομασία	Σχόλια
1 Ιανουαρίου	Πρωτοχρονιά	
6 Ιανουαρίου	Θεοφάνια	<i>Βάπτιση του Χριστού</i>
<i>κινητή</i>	Καθαρά Δευτέρα	<i>Έναρξη της Τεσσαρακοστής</i>
25 ^η Μαρτίου	Ευαγγελισμός της Θεοτόκου και Εθνική Εορτή	<i>Εθνική Εορτή για την Επανάσταση του 1821</i>
<i>κινητή</i>	Μεγάλη Παρασκευή	Ημιαργία
<i>κινητή</i>	Πάσχα	<i>Ανάσταση του Χριστού</i>
<i>κινητή</i>	Δευτέρα Διακαινησίμου (Δευτέρα του Πάσχα)	<i>Δευτέρα μετά την Ανάσταση</i>
1 Μαΐου	Πρωτομαγιά	<i>Παγκόσμια Μέρα των Εργατών</i>
<i>κινητή</i>	Αγίου Πνεύματος	
15 Αυγούστου	Κοίμηση της Θεοτόκου	<i>Θεομητορική εορτή των Χριστιανικών Εκκλησιών</i>
28 ^η Οκτωβρίου	Επέτειος του Όχι	<i>Εθνική Εορτή (1940)</i>
25 Δεκεμβρίου	Χριστούγεννα	<i>Γέννηση του Χριστού</i>
26 Δεκεμβρίου	Σύναξις Θεοτόκου	

Πηγή: <http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%95%CE%BB%CE%BB%CE%AC%CE%B4%CE%B1>